

מ"ת 11657/12/17 - חאתם נסאר נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

מ"ת 11657-12-17 מדינת ישראל נ' נסאר
תיק חיצוני: 557220/2017

בפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי
מבקש חאתם נסאר
באמצעות עו"ד תומר בן חמו
נגד
משיבה מדינת ישראל
עו"ד אייל עמאר

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר ושחרור המבקש ממעצר הבית החלקי בו הוא נתון.

כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע בשנת 2002, ונהיגה ללא ביטוח, מיום 18.12.17. צוין כי לצד הפסילה שהושתה עליו בתיק המקור, עומד ותלוי נגד המבקש עונש מאסר מותנה ל - 6 חודשים וצו מבחן למשך שנה וחצי.

עם הגשת כתב האישום הגישה המשיבה בקשה לעצרו עד תום ההליכים. בבקשה צוין כי המבקש נפסל בעבר פעמיים אך לא הפקיד את רישיון הנהיגה שלו. כמו-כן, לחובתו 25 עבירות תעבורה ורישום פלילי.

ביום 18.12.17 שוחרר המבקש ע"י הקצין הממונה למעצר בית, למשך 5 ימים.

ביום 27.12.17 קבע מותב זה כי המבקש ישאר במעצר הבית בו הוא נתון, חרף מסוכנותו, וכי אין מקום, בהתאם להלכה הפסוקה, להשיבו למעצר. בנוסף, נקבע כי על המבקש להפקיד ערבון כספי, והוטל עליו צו עיכוב יציאה מן הארץ.

ביום 1.3.18 הוגשה מטעם המבקש בקשה לעיון חוזר וביטול תנאים מגבילים, מהטעם שמצבו הרפואי הדרדר, לאחר שעבר ניתוח בגבו, והוא מאובחן כחולה במחלת עצבית, ומרותק לכסא גלגלים. המשיבה התנגדה לבקשה.

בהחלטת בית המשפט מיום 8.3.18, נקבע כי בית המשפט לא התרשם כי חל שינוי נסיבות מאז מתן ההחלטה. עם זאת, הורה מותב זה על שינוי בתנאי המעצר, כך שהמבקש ישהה במעצר בית חלקי בין השעות 19:00 עד 7:00 בבוקר, כשיתר התנאים יעמדו בעינם.

כעת, בחלוף 3 חודשים מהחלטה זו, הגיש ב"כ המבקש בקשה נוספת לעיון חוזר וביטול התנאים המגבילים. צוין כי ביום 30.5.18 הודה המבקש בעובדות כתב האישום, והטיעונים לעונש נקבעו ליום 17.2.19.

הוטעם כי נוכח חלוף הזמן, אי הפרת התנאים, העובדה כי המבקש סובל ממחלה ומתנייד בכסא גלגלים ונוכח המועד הרחוק שנקבע לטיעונים לעונש, אין עוד מקום להגבלת חירותו.

המשיבה מתנגדת לבקשה בצינה כי עסקינן בעבירות של נהיגה בפסילה ונהיגה כשרישיון הנהיגה פקע, כשעונש של מאסר מותנה בן 6 חודשים מרחף מעל ראשו של המבקש, וכשעברו התעבורתי של מכביד.

הדין הנוהג

סעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996 מונה מהן התנאים בהם ניתן לעיין ולדון מחדש בעניין הנוגע למעצר לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה: **נתגלו עובדות חדשות, נשתנו הנסיבות או עבר זמן ניכר מההחלטה הקודמת**. ראה דברי בית המשפט העליון בבש"פ 2/06 זילברפרב נ' מדינת ישראל, (מיום 7.2.06):

"כלל הוא כי במסגרת בקשה לעיון חוזר, לא נפתח דיון מחודש בסוגיית עצם ההצדקה למעצר, או לחלופת מעצר והתנאים שנקבעו במסגרתה. עיקרו של הליך העיון החוזר הוא בבחינה ובדיקה האם מאז ההחלטה המקורית שניתנה ארעו עובדות או נסיבות חדשות או מעבר זמן רב שיש בהם כדי לשנות את נקודת האיזון הראויה בין עניינו של הנאשם בהגשמת חירותו האישית כפרט לבין האינטרס הציבורי בהגנה על בטחון הציבור והבטחת תקינות ההליך השיפוטי". (הדגשה שלי - א.ט.ג.).

לענין חלוף הזמן מאז מתן ההחלטה, אפנה לדברי כב' השופט שוהם בבש"פ 6286/06 פלוני נ' מדינת ישראל:

"הקביעה שעבר "זמן ניכר" מעת מתן ההחלטה, באופן המקיים עילה לעיון חוזר בהחלטה, הינה תולדה של נסיבות הענין. פרק זמן מסוים ייחשב כ"ניכר" בשים לב, בין השאר, למאזן שבין הפגיעה הנגרמת לנאשם הספציפי, בשל חלוף הזמן, אל מול האינטרס הציבורי כי ימשיך לשהות במעצר באותם תנאים. במסגרת מאזן זה יובאו בחשבון, בין היתר, חומרת העבירות המיוחסות לנאשם, מידת המסוכנות שלו, התנהגותו במעצר או אופן עמידתו בתנאי חלופת המעצר ונסיבותיו האישיות: המשפחתיות, הכלכליות והנפשיות."

בענייננו, המבקש נתון במעצר בית מזה כ - 6 חודשים. לאחר הגשת כתב האישום בעניינו אובחן המבקש כחולה במחלה עצבית. בנוסף, מאז ניתנה החלטת האחרונה, המבקש הודה בתיק העיקרי וזה נקבע כעת ליום 17.2.19, היינו, כשמונה חודשים מהיום.

נוכח מחלתו של המבקש, לצד העובדה כי המועד לטיעונים לעונש נקבע רק לחודש פברואר בשנת 2019, מצאתי כי בנסיבות מיוחדות אלה ניתן לקבוע כי חלף זמן ניכר מאז מתן ההחלטה בעניין חלופת המעצר של המבקש, וחל שינוי נסיבתי המצדיק היעדרות לבקשה.

לסיכום, לצד העבירות החמורות המיוחסות למבקש, מצאתי כי בנסיבות המיוחדות שהובאו בפני, יש מקום להיעתר לבקשה.

לפיכך, המבקש ישוחרר ממעצר הבית החלקי בו הוא נתון לאלתר.

יתר התנאים שנקבעו נותרים בעינם.

המזכירות תשלח ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ל' סיוון תשע"ח, 13 יוני 2018, בהעדר הצדדים.